

Laivas

Savaitinis Laikraštis

No. 3. SAUSIO (JAN.) 12, 1924 METAI IV

"Entered as second-class matter July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879."

LAIVAS (THE SHIP)

Published weekly by Draugas Publ. Co.

Prenumeratos Kaina:

Subscription Rates:

Amerikoje:

U. S. A.:

Metams \$1.50
Pusei metų 75c
Vienas num. 5c

One Year \$1.50
Six Months 75c
Single Copy 5c

Užsieniuose:

Elsewhere:

Metams \$2.00
Pusei metų \$1.00

One Year \$2.00
Six Months \$1.00

"DRAUGAS" PUB. CO.,

2334 So. Oakley Ave. Chicago, Ill.

E V A N G E L I J A

**Antrajam Sekmadieniui po Trijų Karalių
Jono 2, 1-11.**

Anuo metu buvo vestuvės Galiliejės Kanoje; buvo tenai ir Jėzaus motina. Buvo taipogi pakviestas į vestuves Jėzus su savo mokytiniais. Netekus vyno, Jėzaus motina Jam tarė: Jie nebeturi vyno. Jėzus gi jai tarė: Kas man ir tau moteriške? Dar neatėjo mano valanda. Tuomet Jo motina tarė tarnams: Ką tik Jis jums sakys, padarykite. Buvo tenai pastatyti šeši akmeniniai ąsuočiai žydų apsi-valymui, kurių kiekvienan tilpo du ar tris kibirai. Jėzus jiems tarė: Pripilkite ąsuočius vandens. Jie pripylė juos sklidinus. O Jėzus tarė: Dabar semkite ir neškite pokilio užveizdui. Jie nunešė. Kaip tik pokilio užveizda paraga-vo iš vandens padarytojo vyno, nežinodamas, iš kur jis at-sirado, nors tarnai, kurie buvo sėmę vandenį, tai žinojo, jis pasivadinęs jaunikį ir jam tarė: Kiekvienas žmogus pirma stato gero vyno, o kuomet įgeria, tuomet to, kuris menkesnis: tugi palikai gerąjį vyna iki šiolei. Tą stebuklą pradžia. Jėzus padarė Galiliejės Kanoje ir apreiškė savo garbę; ir Jo mokiniai įtikėjo į Jį.

Evangelijos Paaškinimas.

Stebuklas, vandens pakeitimas vynu, aprašytas šio Sekmadienio Evangelijos, buvo tai pirmas stebuklas, kurį Jėzus nuveikė, pradėjęs viešąjį gyvenimą.

Savo esme šis stebuklas reikia priskaityti prie didžiū-jų. Čia Jėzus pasirodo esąs neapribotas gamtos Viešpats. Gamtos gaivalai yra Jėzui paklusnūs, jie pasikeičia sulig Jo noru.

Bet Kanoje nuveiktas stebuklas yra dar daugiau žy-mus savo maloniomis aplinkybėmis, kurios apreiškia visą Jėzaus Asmens kilnumą.

1. Jėzus daro šį didį (vandens pakeitimą vynu) stebuklą vestuvėse pas neturtingus žmones.

Tad Jėzus neskaito savęs pažeminiu dalyvaui prastų žmonių puotoje. Jisai priima jų pakvietimą maloningai ir pagerbia visą išklimą savo buvimu. Jisai tuo budu laimina moterystės ryšį ir pripažįsta jį esant šventu. O neturtingųjų žmonių keblią padėti susidariusią dėl vyno trukumo Jisai gelbsti darydamas stebuklą.

Kaip geras tad yra Viešpats ir maloningas! Kaip didžiai gerbias dorus ir nekaltus žmonių papročius. Kaip giliai atjaučias kiekvieną žmonių vargą, nemalonumą!

2. Jėzus, toliau stebuklu Kanoje rodo savo nepaprastą dosnumą. Šeši akmeniniai vandens ąsuočiai buvo pakeisti vynu. Tai sudaro mūsų laikų matavimu apie 200 literių (kvortų). Jėzus tad ne tik tam kartui, vestuvėms, pagelbsti neturtingus žmones, bet palieka jiems dar didelį turtą. Šiltuose kraštuose vynuogių vynuogynas, vartojamas kaip paprastas gėrimas valgant, sudaro svarbiausią pelno šaltinį neturtingiems ukininkams.

Taip tai Viešpats atlygino geriems žmonėms už jų širdingą Jo pakvietimą į savo pastogę.

3. Galop, Jėzus daro stebuklą Marijos, savo Motinos užtarymu. Akyla Marijos akis pirmiausiai pastebėjo, kad vynu truksta, kad šeimnininkai tuo budu pakliuvo į labai nemalonią padėtį. Ir Ji nieko nelaukdama kreipiasi į savo Sūnų, prašydama pagalbos.

Ir jos prašymas buvo išklausytas.

Tiesa, Jėzaus atsakymas (Jon. 2, 4) Marijai keistai skamba. Bet jis nereiškė Marijos prašymo atmetimą, tik jo išpildymo atidėjimą. Atėjus gi skirtai valandai, Jėzus

savo Motinos prašymą vykdo ir stebuklingu budu keičia vandenį vynu.

Čia mes matome, kokią vietą užima Marija Kristaus Karalystėje. Ji yra malonių Tarpininkė. Per Jos rankas eina mums visos malonės, Kristaus mums nupelnytos.

Teisingai tad mes šaukiamės Marijos, kaipo ligonių Sveikatos, nusidėjėlių Prieglaudos, nuliudusių Linksmintojos, Krikščionių Pagalbos.

Š V. T Ė V A S P I J U S X I S A K O :

“Kiekvieno kataliko yra šventą priedermę remti katalikiškąją spaudą ir ją kuoplačiausiai skleisti tarpe žmonių. Geri laikraščiai yra naudingiausias daiktas ir vertas didžiausio užmokesnio.”

Taip kalba mūsų Vyriausias Vadas. Argi mes katalikai busime kurti išitą mūsų Vado pareiškimą?

Remkime tad ir platinkime katalikiškąjį laikraštį “Laivą.”

Stokime visi į “Laivo” kontestą, apie kurį skaityk šiame numeryje ant 47 puslapio.

Vargdienių Seselių Vienuolija Mariampolėje.

(žiur. "Laivo" N 2)

2. Vienuolijos tikslas.

Naujoji mergaičių vienuolija Lietuvoje buvo įsteigta mintimi visų pirmausiai duoti galimybės ir progos geros valios lietuvaitėms siekti krikščioniškosios tobulybės laikant Evangelijos patarimus, neturtą, skaistybę ir klusnybę.

Lietuva nuo senų senovės pasižymėjo katalikų maldingumu. Ypač moterų tarpe buvo daug asmenų, trokštančių Dievui pašvęsti. Daugelis jų negalėdamos patekti į svetimtaučių vienuolijas, bandė kitoku būdu savo troškimą Dievui tarnauti patenkinti: darė privačiai apžadus, rašėsi į brolijas, ypač telkėsi į tretininkes.

Bet vis tai buvo neorganizuotas darbas, kuris negalėjo išduoti daug pageidaujamų vaisių.

Tik vienuolija, kuri atsidėjus sulig Bažnyčios patvirtintais įstatais organizuotai rūpinosi išlavinti savo narius dvasiškai, gali pasekmingai siekti tobulybės Idealo.

Krikščioniškoji Tobulybė.

Vargdienių Seselių Vienuolija pastatė tad savo tikslu išlavinti mergaičių eilės, kurios būtų pavyzdys tikrai krikščioniškojo tobulo gyvenimo.

Kokiu būdu einama prie to tikslo?

K a n d i d a č i ū y p a t y b ė s .

Kaip mokslui įgyti, taip lygiai ir asmeniui išlavinti dvasiškai, reikia darbas pradėti nuo jaunų dienų. Pagy-

venęs asmuo įgijęs jau įvairių papročių sunkiai yra lankstomas ir dažniausiai netinka bendram gyvenimui, laikomam vienuolijoje.

Todel Vargdienių Seselių Vienuolija priima mergaites tik jaunesnio amžiaus, nuo 16 metų ligi 24 metų, kurios yra sveiko proto ir kuno, geros valios ir budo; be to, kurios yra išėjusios bent mokslo pradžia. Greičiaus priimamos kandidatės jaunesnės ir daugiau išmokintos, nes tokios geriau perpranta sunkų tobulybės kelią ir greičiau sugeba lavinti savo budą.

Senesnios kaip 24 metų amžiaus priimamos tik išimtimis, jei jos butent yra baigusios kokią aukštesnią mokyklą ir kitokiomis savo budo geromis ypatybėmis atsveria amžiaus senumą.

B a n d y m a s .

Vienuolija sudaro įgijamos tobulybės luomą t. y. pastovų gyvenimo budą, kuriuo prisiimama naujų ir sunkių priedermių visam gyvenimui.

Svarbu tad prie to naujo luomo prisirengti ir save išbandyti, ar turima tiek gero noro ir jėgų naujoms priedermėms tinkamai eiti.

Todel įstojusoms į Vienuoliją ne iškarto uždedamas vienuolinio gyvenimo jungas, bet pirma joms yra skiriamas taip vadinamas bandymas.

Per šešis mėnesius kandidatės bandomos, ar ištikro turi rimto noro pasišvęsti Dievui ir mokinamos dvasiškojo gyvenimo pagrindų. Jaunesnės, kurios gal dar mokytis, eina mokslus, ir kol jė nebaigia, skaitosi dar bandinėmis.

N a u j o k a v i m a s.

Bandymui pasibaigus, kurios pasirodė tinkamos vienuoliniam gyvenimui, priimamos į naujokiją. Naujokijoje

PIRMOJI VARGDIENIŲ SESELIŲ VIENUOLIJOS
VYRIAUSIOJI TARYBA.

išbuva mergaitės vienus ar pusantro metų, bet neilgiau.

Per šį laiką naujokės lavinamos vienuolinio gyvenimo

dorybėmis, ypač neturto, skaistybės ir klusybės dorybėmis; mokiamos vienuolijos įstatų ir krikščioniškojo mokslo ir rengiamos prie įvairių pareigų, kurias prisieis joms ateityje eiti.

A p ž a d a i.

Naujakavimui gerai atlikus, naujokės prileidžiamos prie pirmųjų laikinų apžadų daromų tik vieniems metams. Toliau, tuos apžadus neturto, skaistybės ir klusybės jos atnauja per trejus metus.

Tik galų gale po trijų laikinųjų apžadų metų seselės, kurios išbandė gerai savo tvirtą pasiryžimą Dievui visiškai pasišvesti, daro galutinius amžinus apžadus, ne bent kuriai buvo leidžiama dar toliau save bandyti, darant laikinus apžadus dar per trejus metus, bet ne daugiau.

Krikščioniškosios meilės darbai.

Nors Vargdienių Seselių Vienuolijos visų svarbiausias tikslas yra išlavinti savo nariai geromis, pavyzdžiomis krikščionėmis, įkvėpti į jų širdis Kristaus dvasios ir tobulybės, tačiau ji nesitenkina vien tuomi.

Seselės apsiginklavusios Kristaus dvasia, turi eiti į žmones ir tos dvasios jiems teikti, atliekant įvairius Dievo ir artimo meilės darbus visuomenės tarpe.

Vargdienių Seselių Vienuolija tad nėra vien maldingumo, bet ir veikimo kongregacija. Jos tikslas šale savęs tobulinimo, yra tarnauti vargdieniams kunu ir siela, darbuotis švietimo, bet ypač labdarybės srityje. Delto ji yra pavadinta "*Vargdienių Seselių Vienuolija.*"

Tarp darbų, kurių atlikti imasi Vienuolija, Įstatai (§2) pažymi:

- 1) rupintis pačioms reikiamo mokslo įgyti arba kokio darbo ar amato išmokti;
- 2) mergaites mokyti ir auklėti;
- 3) mokymo įstaigas, prieglaudas ir bendrabučius laikyti;
- 4) geras knygas ir laikraščius spausdinti ir platinti;
- 5) kunigams prižiūrint katekizmo mokyti;
- 6) ligoniai slaugyti;
- 7) padedant vargdieniams ir tarnaujant, visuomenei apskritai žmones dorinti ir vesti juos prie Dievo.

Darbo dirva, kaip matome, užbrėžta Vargdienių Sėselių Vienuolijai yra plati, kuriai aprėpti reikia daug laiko ir pasišventimo.

Kaip ligšiol vyko Vienuolijai šitie darbai atlikti, pamatysime tuojaus kitam skyrime, kur bus kalbama apie Vienuolijos darbuotę.

(Bus daugiau).

IŠ MISIJONORIAUS PASAKOJIMŲ.

Slaptingas ženklas.*

Saulutė, jau senai pakilusi iš anos pusės Maletsunianų Afrikos kalnų, veizėjo per plyšius į seno stabmeldžio Kaliato stubą. Bet jis dar nenorėjo keltis iš savo guolio. Jis tik pasikėlė iš po ožkų kailių, tarnavusių jam vietoje antklodžių ir giliai užsimastė.

*) Tas atsitikimas yra tikras ir užrašytas Prot. Katal. Miss. 1923. 15.

“Ar tai jam tikrai kas pasirodė, ar tai buvo tiktai sapnas? O gal kartais burtai?”

“Ne! jis aiškiai matė, juk jau jis nemiegojo; girdėjo kaip, brolis, nenorėdamas jo kelti, patylomis išėjo iš gryčios... O paskui tas nepaprastas ženklas pasirodė... Kas tai per ženklas? Gal jį nešiojo kuris iš jo bočių, o dabar tokiu būdu reikalauja nuo jo aukos. Reikia pasiklausti senojo burtininko Mahato.”

Taip mąstydamas Kaliotas pradėjo vilkties ir rengties išeiti. Duryse sutiko savo brolių, iš lauko parėjusių.

“Kur taip kelianji? Ar eini ant saulės susišildyti savo senus kaulus?”

“Ne, Mokuamai; šiandieną turiu eiti pas senį Mahato.”

“Ar gi tiki, kad jo burtai ir žavėjimai nuvarys nuo tavęs šalčio dvasią, kad vietoje svyruojančių duos tau stiprias, sveikas, kaip gazelės kojas?”

“Jei tam tikėčiau, tai jau senai bučiau nuėjęs pas jį su dovanomis. Ne tas man rupi; jis turi išgydyti mano širdį ir mano galvą. Nes paklausyk, kas man įvyko.—Kaip tiktai šiandieną išryto išėjai iš gryčios, gerai atsimenu, nes jau nemiegojau, mūsų gryčioje pasidavė taip šviesu, kaip būtų visa saulė įėjusi į mūsų stubą. Papkrapščiau akis, saulės nėra, bet toje šviesoje pasirodė man kaip du pagaliu skersai kits kito sudėtų, o po jais atvira knyga, pilna ženklų ir rašto. Jau antrą kartą matau tą regėjimą; ne sakiau tau apie tai pirmiaus, nes burtų bijojau. Bet ilgiaus negaliu slėpti, nes gal kas iš bočių reikalauja nuo mūsų aukos. Einu pasitarti su Mahatu.”

Mokuanas, — Kalioto brolis, palingavo galvą ir nieko neatsakė, nes kas galėtų tai išaiškinti.

“Tiktai skubinkis sugrįžti — tarė seniui išeinant, — nes žinai; šiandieną žadėjo ateiti Baltųjų žmonių vienas iš Mozero pasiimti vilnų ir javų. O gal jis mums išaiškins tuos ženklus?”

Mahatas gyveno už kaimo ant kalnelio, kitoje upelio pusėje.

Senas burtininkas, pamatęs prieš savo namus Kaliotą, labai nustebė. Ar gi ir jis ant galo ašėjo prašyti vaistų? Niekuomet to nedarė. Už tat Mahatas nebuvo jam palankus. Bet nors dabar būtų jam atnešęs kokį oželį už patarimą. —

Taip sau mąstė senas burtininkas, žiurėdamas į įeinantį Kaliotą.

Mahatas išklauė kantriai viso Kalioto pasakojimo, nepertraukdamas. Mąstė tiktai, kaip čia reikės atsakyti.

Žinojo jis ir girdėjo apie ne vieną dalyką įvykusį Basutų šalyje (Pietų Afrikoje), kur ant krantų Senkos upės atvykę baltieji pavadino ją Orange. Žinojo ir apie tai, kas girdėti šiaurėje apie Mozorą. Ten tai ant kaikurių namų stogo stovėjo tokie ženklai, apie kuriuos kalbėjo Kaliotas. Tą ženklą baltieji vaidno kryžiumi. Bet jis burtininkas kaip Baltųjų žmonių, taip ir jų kryžių neapkenčia. Jie dabar, taip mąstė Mahatas, atsiuntė savo dvasia, kad apipainiotų Kaliotą.

“Taip, Baltųjų dvasia, — tarė burtininkas, — tavę apipainio, idant tave prie jų nuvestų. Tavo bočiai nereikalauja tavo aukų.”

Kaliotas grįžo namo prislėgtas. “Baltųjų dvasia mane apipainiojo” — nuolat kartojo keliaudamas. — “Kas tai per dvasia? Ko ji nuo manęs nori?”

“Taip mąstydamas ėjo ir nepasijuto, kaip perėjo upelį ir į kitą kalną užlipęs, sustojo ties savo trobele.

Kieme rado savo brolių su Baltuoju žmogumi, kuriam rodė kailius, skaitydamas pirštais, kiek nori gauti už juos drobės gabalų.

Kaliotas, sustojęs netoli, laukė iki jie pabaigs derybas. Jis manė paklausti Baltojo žmogaus apie regėtą ženklą. Derybos užsibaigė ir Kaliotas nedrąsiai papasakojo savo regėjimą baltam pirkliui.

“Ne mano tai dalykas prekiauti burtais ar prietaisais,” — atsakė Baltasis. — Žinau žmonių, kurie su nuostabiu atkaklumu tą ženklą garbina. Bet aš jau nusikračiau tų prietarų ir jų apeigų.”

“Ant galo, jei nori pažinti tuos žmones, o turi sveikas kojas, — kalbėjo toliaus Baltasis žmogus, veizėdamas į sudžiuvusį Kaliotą, — tai keliauk tenai toli į šiaurę, į Romą; tenai išmokys tave visų tų prietarų.”

Iškeliavus baltajam, broliai tarėsi tarp savęs, kas toliaus daryti. Baltojo atsakymas nei šoks, nei toks.

Bet Kaliotas butinai norėjo sužinoti, ką tai viskas reiškia? Ir vėl abejojo, ar galės taip toli nueiti.

Mokuanas labai mylėjo savo brolių. Kaloitas buvo jam visuomet geras. Niekuomet nemelavo, nerugojo ant savo liūtos ir kaip geras šuo dabojo trobas. Net ir pritaręs įžeidimų, greitai atleisdavo. Gaila buvo jam leisti seną ir ligotą brolių į tokią tolimą ir pavojingą kelionę. Nutarė tad pats keliauti brolio vietoje.

-:- ————:::———— -:-

(Bus daugiau).

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI.

Klausimas. Kodel Evangelija sako, kad busią vargas neščioms ir žindančioms atėjus Dievo teismo dienai ir ir kodel Evangelija liepia prašyti, kad Dievo teismas neįvyktų subatos dieną ar žiemą? J. J.

Atsakymas. Klausime kalbama apie Jėzaus pranašavimą tilpusį šv. Mato Evangelijoje 24 perskyrime. Šiame pranašavime Jėzus paliečia du dalyku. Jisai kalba: 1 apie pasaulio pabaigą ir paskutinį teismą; ir 2 apie Jeruzolimos išgriovimą.

a) Kalbėdamas apie Jeruzolimos išgriovimą, Jėzus skelbia, kad busiąs vargas tuomet neščioms ir žindančioms — (Mt. 24, 19). Kodel Kristus taip kalba, yra aišku. Jeigu karo metu yra vargas visiems, juo didesnis yra vargas su mažais kudikiais ir moterims, kurioms reikia rūpintis ne tik apie save, bet ir apie savo mažutėlius.

Kad ištikro buvo didis vargas moterims Jeruzolimos išnaikinimo metu, liudija rašytojai aprašiusieji šį baisų karą žydų su Rymiečiais. Priešui apsupus iš visų pusių Jeruzolimą — gyventojai negalėjo, gauti maisto ir tuomet kilo baisus badas. Motinos savo kudikius pjaudavo ir valgydavo.

b) Toliau, Kristus kalbėdamas apie Jeruzolimos išgriovimą, liepia melstis, kad tai neįvyktų subatą, ar žiemą. Kodel Kristus liepia tai daryti, irgi nėra taip painu suprasti. Pirmiausiai turiu pastebėti, kad Kristus liepia melstis, ne kad Dievo teismas neįvyktų subatos dieną ar žiemą, bet kad žydams netektų bėgti nuo tų visų baisenybių, Jeruzolimą naikinant, subatos dieną ar žiemą. “Melskitė, kad jums netektų bėgti žiemą ar subatoj.” (Mt. 24, 20).

Jėzus pramatė, kad ištikus tam baisiam karui daugelis bėgs iš Jeruzolimos. Tad jisai liepia prašyti Dievą, kad nereikėtų bėgti subatos dieną, nes žydams nevalia buvo šventą dieną daugiau kaip 1,000 žingsnių bėgti, nei žiemą, nes žiemą bėgimas irgi yra sunkus ir pavojingas. Žiemą sunku gauti maisto, sunku, kur pasisiepti nuo priešų žvalgybos.

K. R.

KATALIKŲ PASAULYJE.

Archimandrito atsivertimas.

Pravoslavų cerkvės archimandritas Sergijus Dabič'as, kilęs iš Poltavos gubern. praėjusių metų pabaigoje perėjo į Katalikų Bažnyčią. Tai yra žymus ir mokytas vyras. Jis baigęs aukštuosius mokslus dirbo diplomacijos tarnyboje, kaipo juristas. Tačiau greit metė tarnybą ir įstojo į pravoslavų vienuoliją. 1912 metais iššventino popų. Maskvoje gavo teologijos daktaro laipsnį. 1922 metais buvo paskirtas pravoslavų cerkvių valdytoju pietinėje Vokietijoje, Austrijoje ir Vengrijoje. Čia besidarbuodamas susipažino arčiau su Katalikų Bažnyčia. Ir įsitikinęs, kad vien tik Katalikų Bažnyčia yra tikroji Kristaus Bažnyčia, metė pravoslaviją ir viešai Paryžiuje priėmė katalikystę.

Trys Universitetai Jeruzalėje.

Jeruzalėje viešpatauja trys tikybos: žydų, mahometonų ir katalikų. Visų tų trijų tikybų išpažinėjai steigia universitetus. Katalikų Patriarchas jau įkūrė rengiamuosius kursus prie "Palestinos Universiteto."

Žydai irgi nesnaudžia ir, kol bus pastatyti universiteto

rumai, laikinai pasamdytuose namuose skaito lekeijas.

Mahometonai (daugiausiai arabai) pagaliaus irgi sumanė įsteigti "Mahometo religijos Universitetą."

"LAIVO" KONTESTAS.

"Laivo" N 2 šių metų tilpo pagarsinimas, kad "Laivas" duoda dovanų viso už 300 dolerių vertės.

Šis pagarsinimas reikia paaiškinti.

Dar pernai buvo kreiptasi į skaitytojus, kad platintų "Laivą," kad pagelbėtų šį mažą laikraštėlį padidinti bent dvigubai. Ir arti 100 asmenų pasižadėjo būti "Laivo" platintojai.

Dabar atėjo laikas pažadėjimai išpildyti.

Kviečiant į darbą buvo pažymėta, kad iš platintojų nebus reikalaujama aukų, o "Laivas" nuo savęs nieko nebuvo žadėjęs. Bet dabar pasirodė, kad "Laivas" už pasidarbavimą galės duoti dovanų.

Dovanos gautos iš geros valios žmonių. Viso jų yra 6, vertės \$300,00. Pirmoji dovana — \$120,00 vertės.

Taigi visi pasižadėjusieji ir šiaip visi "Laivo" skaitytojai ir prieteliai kviečiami yra į "Laivo" kontestą, į darbą.

O darbas paprastas. Reikia raginti savo pažįstami, giminės, kaimynai, kad užsisakytų "Laivą," reikia rasti naujų skaitytojų "Laivui."

Kas daugiau suras naujų prenumeratorių, tas gaus didžiausią dovaną. Kas mažiau, gaus mažiau.

Stojusių į kontestą pavardės bus skelbiamos kas savaitė „Laive.“

Kontesto laikas skiriamas iki 1 d. mėn. š. m. gegužės.

Tad pasiryžkime, suraskime naujų prenumeratorių, o mūsų laikraštis bus padvigubintas ir bus mums malonesnis.

Reikia tik surinkti 2,000 naujų skaitytojų, o dirbti pasižadėjo arti 100 žmonių. Argi 100 veikėjų nesurastų 2,000 skaitytojų?

Taigi visi į darbą!

Naujų skaitytojų adresai ir pinigai reikia siųsti šiuo adresu:

“Laivo” Redakcijai.

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

Siunčiant naujų prenumeratorių adresus, neužmirškite ir savo adresą pridėti ir pažymėti, kad stojate į kontestą, kad būtų žinoma, kam ir kur reikės siųsti dovanos.

REDAKCIJOS ATSAKYMAI.

J. M. Jonui Meškienui, Chicago, Ill. — Į Tamstos klausimus atsakysime kitame „Laivo“ numeryje.

J. M. p. M. S. — Nors Tamstos laiškeli sulig mūsų įspėjimu („Laivo“ N. 1) turėtumėm mesti į kašę, tačiau, kadangi iš viso ko matyti Tamstos gera valia, visgi į Tamstos klausimus atsakysime bet truputį vėliau.